

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **RNDr. J.F., CSc.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy, odbor stavební**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, za účasti: **m2 Nikolajka, spol. s r. o.**, se sídlem Pernerova 35, Praha 8, IČ 26205271, zast. Mgr. Lukášem Trojanem, advokátem, se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 6. 2011 čj. SMHMP 530927/2011/OST/Če,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného záhlaví, kterým žalovaný na základě odvolání žalobce a dalších odvolatelů změnil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru územního rozhodování (dále jen stavební úřad) čj. OUR.Sm.p.2312-948-Vei- UR ze dne 12. 10. 2008, kterým byla na pozemcích v katastrálním území Smíchov uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí umístěna stavba označená jako „Bytový dům Nikolajka“, a to tak, že byl doplněn text do části rozhodnutí stavebního úřadu „Popis stavby:“ a dále byla doplněna podmínka č. 3, v ostatním bylo napadené rozhodnutí stavebního úřadu potvrzeno.

Žalobce v žalobě nejprve připomíná, že jde o druhé rozhodnutí žalovaného v této věci a že jeho předchozí rozhodnutí ze dne 30. 7. 2009 čj. S-MHMP 305836/2009/OST/Če bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2010 čj. 11 Ca 283/2009-45. Proti novému rozhodnutí žalovaného o odvolání vznáší žalobce v žalobě následující námitky:

V první žalobní námitce žalobce připomíná, že Městský soud v Praze v předcházejícím rozsudku shledal, že usnesení stavebního úřadu ze dne 25. 7. 2008 o ukončení dokazování má vážnou právní vadu, kterou shledal v tom, že „stavební úřad neposkytl účastníkům řízení lhůtu pro uplatnění námitek k doplněné žádosti, respektive že se kryla s dobou, kterou poskytl stavební úřad účastníkům“. Žalovaný ve svém novém rozhodnutí tento názor soudu nerespektoval, pouze zopakoval to, jak vyřídil jednotlivé námitky odvolatelů. Nezrušil tedy usnesení stavebního úřadu ze dne 25. 7. 2008, které bylo protiprávní, jak konstatoval soud. Nejde přitom jen o obsah odvolání jednotlivých účastníků, ale o právo všech účastníků řízení, kteří se ani o těchto závažných skutečnostech nemohli dovědět, podat nové návrhy na provedení důkazů a podobně. Přesto byl dne 3. 2. 2011 zaslán některými účastníky řízení dopis žalovanému prostřednictvím stavebního úřadu, kdy byly shrnuty jednotlivé body, na které nebylo odpovězeno. Na tento dopis nebyl nijak reagováno. K tomu žalobce připomíná, že předchozí rozsudek Městského soudu v Praze nebyl publikován na úředních deskách žalovaného ani stavebního úřadu, ani nové rozhodnutí žalovaného o odvolání nebylo uveřejněno na úřední desce Úřadu městské části Praha 5.

Ve druhé žalobní námitce žalobce uvádí, že při laickém měření zjistil, že navržené rozměry šířky komunikace dle plánu investora se do prostoru všude nevejdou. Šířka prostoru mezi stadionem Nikolajka a hranicí pozemku žalobce v dolní části komunikace činí 7,24 až 7,05 m. Investor však ve svých plánech uvádí, že nově navržená komunikace včetně chodníku má mít šířku v této části 7,37 až 7,54 m. Soud přitom v rozsudku uvedl, že mu návrh nebyl jasný, i když byl k návrhu přiložen geometrický plán s vyznačením a bylo navrženo i provedení znaleckého posudku. Žalovaný obecně uvedl, že podle předložené evidence nemovitostí je vše v pořádku, nepodává však žádný konkrétní důkaz a jeho rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné. Evidence nemovitostí i geometrický plán byly po řadu měsíců (od června 2008 do léta 2009) v nepořádku díky omylu katastrálního úřadu při digitalizaci, jak bylo namítáno již v odvolání a soudním přezkumu. Při tomto omylu byla posunuta hranice sousedního pozemku cesty o 15 m² v neprospěch navrhovatele, protože byl opomenut jeden z bodů zlomu a tím mohlo dojít k tomu, že se navržená komunikace do prostoru vešla. Žalobce z tohoto důvodu navrhuje, aby za jeho účasti bylo provedeno měření, zda se šířka dolní části navržené komunikace včetně chodníku vejde do šířky skutečného prostoru mezi stadionem a pozemkem žalobce. K tomu žalobce podotýká, že navrhuje zrušit žalobou napadené rozhodnutí a případně též rozhodnutí stavebního úřadu a zavázat správní orgány k tomu, aby požadované měření za účasti žalobce provedly.

Ve třetí žalobní námitce žalobce namítá, že cílové zatížení místních komunikací je neúnosné, což zvyšuje riziko dopravních nehod. Přitom dochází k porušení čl. 4 odst. 1 vyhlášky č. 26/1999 Sb. HMP, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen vyhláška OTPP), neboť je ohrožována bezpečnost a plynulost provozu na přilehlých pozemních komunikacích. V dokumentaci chybí studie dopravy v pohybu. Chybí četnost stavební dopravy, není zde výpočet ani časová specifikace, která by prokazovala přepravní trasy pro staveništní dopravu. Není zde ani bilanční výpočet dopravy v klidu, není uvedeno zatížení komunikační sítě v zájmové oblasti. K tomuto problému chybí i stanovisko odboru dopravy Úřadu městské části Praha 5. Ani žalovaný ve svém rozhodnutí neodpovídá na tuto část odvolání a rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.

Ve čtvrté žalobní námitce žalobce žádá, aby soud rozhodl o platnosti stanoviska Úřadu městské části Praha 5, odboru dopravy ze dne 15. 11. 2006 č.j. ODŽ/93519+90944/06/204/votro, kde je stanovena mimo jiné povinnost doložit souhlasné stanovisko orgánu policie. Toto souhlasné stanovisko policie ve spisu doloženo nebylo. Je zde pouze stanovisko k dalšímu bodu 4, a to dopravního inspektorátu, který byl určen k jeho

vydání. V bodu 3 jde o jiný orgán a jiný text. Ze stanoviska odboru dopravy vyplývá, že v případě nesplnění uvedených požadavků není možno uplatnit kladné stanovisko k záměru. Z toho vyplývá, že z hlediska dopravy neexistuje kladné stanovisko k záměru investora. K této skutečnosti uvedené v odvolání se žalovaný nevyjádřil.

V páté žalobní námitce žalobce požaduje, aby soud přezkoumal, zda byla udělena výjimka pro větší sklon vozovky a zda je písemně založena v dokumentaci. Příslušná technická norma stanoví jako možný sklon 9 % obslužné komunikace, v projektu je však navrženo 11 % (stavební úřad však uvádí 9,5 %). Výjimka z 9 % může být povolována pouze v odůvodněných případech a to není navržená situace.

V šesté žalobní námitce žalobce požaduje, aby soud přezkoumal, zda navržená komunikace neporušuje předpisy o ochranném pásmu stadionu Nikolajka. Jedná se o pásmo kolem budovy, kde se používá čpavek. Příjezdová komunikace těsně míjí průduchy do zimního stadionu. Občané vystupující z postranního vchodu budovy Nikolajka budou z posledního schodu vstupovat přímo do vozovky pro neexistenci chodníku. K této skutečnosti uvedené v odvolání se žalovaný nevyjádřil.

V sedmé žalobní námitce žalobce požaduje přezkoumání, jak je právně zajištěno ovládání semaforů soukromým subjektem na veřejné komunikaci, jejímž vlastníkem je hlavní město Praha, když Magistrát hlavního města Prahy ve svém závazném stanovisku toto ovládání odmítl. Ani k tomu se žalovaný nevyjádřil.

V osmé žalobní námitce žalobce upozorňuje na vady rozhodnutí stavebního úřadu čj. OUR.Sm.p.2312/-17384/10-Vei-R/oprav. o provedení opravy zřejmých nesprávností ve výrokové části rozhodnutí ze dne 26. 8. 2008. V rozhodnutí o opravě je mimo jiné v prvním odstavci uvedeno, že stavební úřad rozhodl na základě žádosti investora ze dne 10. 7. 2007 o opravě zřejmé nesprávnosti. Toto datum je naprosto zmatečné, protože žádost o opravu nesprávnosti nemohla být podána dne 10. 7. 2007, když v této době ještě ani nebylo vydáno opravované rozhodnutí stavebního úřadu. Rozhodnutí o opravě ze dne 1. 4. 2010 tak postrádá údaj o tom, na základě jakého úkonu se provádí tato oprava, jak stanoví § 70 správního řádu. Územní rozhodnutí není podle názoru žalobce dosud platné, protože odvolání žalobce ze dne 3. 5. 2010 proti opravnému rozhodnutí nebylo dosud vyřízeno a v novém rozhodnutí žalovaného tato oprava nebyla provedena, i když na to bylo upozorněno.

V deváté žalobní námitce žalobce žádá, aby soud přezkoumal, zda měl investor požádat o změnu projektové dokumentace při změně počtu bytových jednotek a zda jsou v souladu stanoviska dotčených orgánů, která neodpovídají schválenému počtu. Podle původně předložených plánů mělo být v domě 17 bytů a 1 ateliér a tomuto počtu také odpovídají původně vydaná stanoviska např. hygienické stanice či odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy. Na úřední desce stavebního úřadu žalobce zjistil, že v obdobném případě stavební úřad zahájil řízení o změně územního rozhodnutí, i když se vnější hmota budovy neměnila. Žalobce tedy nechápe, proč nebylo stejně postupováno i v tomto případě. Soud i žalovaný se v této věci vyjadřují pouze ve vztahu k parkovacím místům. Podstatným problémem však je, že vyjmenovaná závazná stanoviska, plány investora i rozhodnutí stavebního úřadu jsou v rozporu s povoleným počtem bytů. Jestliže žalovaný ve svém rozhodnutí uvádí, že závazné stanovisko hygienické stanice bylo vydáno na základě předložené dokumentace (kde bylo původně 17 bytů + ateliér), pak nelze změnit počet bytů, aniž se k tomu znovu hygienická stanice vyjádří.

V desáté žalobní námitce žalobce požaduje, aby byla přezkoumána výška umístěvané stavby. Podle vyjádření Národního památkového ústavu v Praze ze dne 21. 12. 2006 čj. 13920/2006/a/M nesmí celková výška budovy přesáhnout výšku 13,170 m. Podle části projektu - pohled východní, se však předpokládá výška 15,27 m. Jde tedy o jasné porušení

tohoto stanoviska. Dokumentace byla doplňována a účastníci řízení neměli možnost nahlédnout do této dokumentace. Žalovaný se k tomu nevyjádřil i přes požadavek účastníků řízení uvedený v odvolání.

V jedenácté žalobní námitce žalobce žádá, aby soud přezkoumal i hlučnost stavby, protože navrhovatel se dostatečně nezabýval vlivem hlučnosti stavby během výstavby. Hluková studie je podle jeho názoru nedostatečná. Navrhovaný stavební záměr je podle názoru žalobce v rozporu s nařízením vlády č. 148/2006 Sb., neboť hluk ze stavební činnosti v tomto případě přesahuje povolený limit. Žalovaný tento problém neřeší a jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné. V rozhodnutí nejsou navržena ani protihluková opatření například kolem cesty, kde bude jezdit do prudkého kopce a dolů těžká nákladní technika téměř přímo pod okny účastníků řízení.

Ve dvanácté žalobní námitce žalobce žádá, aby soud přezkoumal veškerá odůvodnění žalovaného a to z toho důvodu, že buď není vůbec odpovězeno na skutečnosti uvedené v odvolání anebo jsou odůvodnění obecná, neurčitá, bez odkazu na konkrétní právní předpisy a nepřezkoumatelná.

Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný ve vztahu k první žalobní námitce odkázal na stranu 9 a 10 napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že jeho zákonnou povinností není zveřejnit rozsudek soudu na své úřední desce. K námitce, že rozhodnutí o odvolání nebylo zveřejněno na úřední desce stavebního úřadu, žalovaný uvedl, že povinností žalovaného je písemnost vyvěsit na své úřední desce a současně s tím ji zveřejnit v elektronické podobě, přičemž tuto povinnost žalovaný splnil. Na úřední desce stavebního úřadu je rozhodnutí zveřejněno jen pro informaci, což je v napadeném rozhodnutí uvedeno.

K námitkám 2 až 5 žalovaný odkázal na stranu 5 až 7 žalobou napadeného rozhodnutí a na předchozí rozsudek soudu na straně 9 a 10. Zdůraznil, že dokumentace je zpracována autorizovanou osobou, tedy osobou jejíž technické předpoklady jsou garantovány odbornou zkouškou a jsou tedy na vyšší odborné úrovni v této oblasti než technické znalosti žalobce, který disponuje vzděláním v oblasti přírodních věd.

K šesté žalobní námitce žalovaný odkázal na souhlasné projednání věci s dotčenými orgány státní správy.

K sedmé žalobní námitce žalovaný uvedl, že jde o problematiku týkající se provozu stavby, která proto bude řešena v rámci stavebního řízení.

K žalobní námitce č. 8 žalovaný uvedl, že opravu zřejmé nesprávnosti provedl stavební úřad z vlastní iniciativy ihned poté, co ji zjistil. Opravu provedl v souladu s ust. § 70 správního řádu. To, co žadatel mylně považuje za den žádosti o opravu zřejmé nesprávnosti, je den, kdy byla podána žádost o vydání územního rozhodnutí, což ovšem z textu výroku opravného rozhodnutí je zcela evidentní. K námitce, že opravné rozhodnutí není dosud pravomocné, žalovaný uvedl, že ve smyslu § 70 správního řádu má právo podat odvolání pouze účastník, který jím může být přímo dotčen, což žalobce není. Opravné rozhodnutí je proto pravomocné.

K deváté žalobní námitce žalovaný odkázal na stranu 7 napadeného rozhodnutí a stranu 10 předchozího rozsudku Městského soudu v Praze.

K desáté žalobní námitce žalovaný uvedl, že žalobce úmyslně manipuluje se skutečnostmi, které se v rozhodnutí a rozsudku vyskytují. Z doložených dokladů je zřejmé, že k žádné úpravě výškové hladiny stavby oproti stavu projednávanému při ústním jednání nedošlo.

K jedenácté žalobní námitce žalovaný uvedl, že se týká vlastního provedení stavby a nelze ji tedy řešit v rámci územního řízení.

Ke dvanácté žalobní námitce žalovaný uvedl, že žalobce vyjadřuje svůj kategorický nesouhlas se zástavbou předmětných pozemků prostřednictvím neustále doplňovaných písemností různě označovaných, v nichž však uvádí stále stejné skutečnosti, na které již bylo reagováno žalovaným i soudem.

Ze všech uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby byla podaná žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

K žalobě se rovněž vyjádřil stavebník jako osoba zúčastněná na řízení a ve svém vyjádření podrobně vyvracel jednotlivé žalobní námitky. Navrhl zamítnutí žaloby.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti:

Dne 10. 7. 2007 podal stavebník u stavebního úřadu návrh na vydání rozhodnutí o umístění stavby „Bytového domu včetně napojení na dopravní a technickou infrastrukturu na pozemcích, určených v rozhodnutí k zástavbě severně od komunikace Ostrovského, které jsou tvořeny svahem s jihovýchodním sklonem a sousedí s pozemky č. 2315/1, 2313/1, 2513/1, 2393/1, 2314/1, 2313/1, vše v katastrálním území Smíchov“. Půdorys bytového domu má mít přibližně tvar mezikruží kruhové výseče s vnější obloukovou částí, nasměrovanou do jihozápadního rohu parcely, bytový dům bude mít čtyři nadzemní podlaží a dvě podzemní podlaží a bude v horizontální i vertikální rovině členitý tak, aby každý byt měl k dispozici střešní terasu, balkón či zimní zahradu.

Stavební úřad oznámil zahájení územního řízení opatřením č.j.: OUR.Sm..P 2312-948/07-Vei a k projednání žádosti nařídil veřejné ústní jednání, které se uskutečnilo dne 19. 10. 2007. Téhož dne byli žadatelé vyzváni, aby bezodkladně zajistili vyvěšení informace o svém záměru a o tom, že podali žádost o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby. Oznámení o zahájení územního řízení bylo zveřejněno na úřední desce Městské části Praha 5 ode dne 17. 9. 2007 do dne 3. 10. 2007.

Ve stanovené lhůtě při ústním jednání dne 19. 10. 2007 byly uplatněny námitky účastníků řízení, uvedených ve výrokové části rozhodnutí a dále byly uplatněny námitky, které stavební úřad obdržel po oznámení o pokračování v řízení v době ode dne 25. 7. do dne 11. 8. 2008.

Rozhodnutím ze dne 26.8.2008, č.j.: OUR.Sm.P.2312-948/07-Vei-UR, vydal stavební úřad pro stavbu, označenou jako „Bytový dům Nikolajka“ rozhodnutí o umístění stavby a rozhodnutí o změně využití území. Zároveň rozhodl o tom, že námitkám účastníků řízení Dr. H.M. a P.M., uplatněným písemně dne 7.8.2008, týkajícím se možnosti vyjádření účastníka řízení správní úřad nevyhověl, stejně jako nevyhověl námitkám účastníků řízení RNDr. J.F. a A.G. H., uplatněných písemně při ústním jednání dne 19.10.2007.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 28.10.2008 včasné odvolání, společně s dalšími účastníky řízení, v němž namítl, že stavební úřad nenaplnil svým postupem základní principy správního řízení, zejména nedbal na veřejný zájem, neprovedl veškeré potřebné podklady pro řádné rozhodnutí ve věci a nedostatečně vyhodnotil důkazy, předložené v rámci uvedeného správního řízení. Stavební úřad postupoval v rozporu se správním řádem a stavebními předpisy a procesně pochybil.

O podaném odvolání rozhodl žalovaný nejprve rozhodnutím ze dne 30. 7. 2009 čj. S-MHMP 305836/2009/OST/Če jímž rozhodnutí stavebního úřadu změnil tak, že část popisu stavby v úvodu doplnil textem, který zní „po odstranění stávajících staveb na pozemcích KÚ Smíchov ...“ a dále tak, že podmínku č. 3 v závěru doplnil textem druhé věty, která zní: „čtvrté nadzemní podlaží nebude navrženo v rozsahu celého půdorysu stavby – jeho jihovýchodní stěna bude ustoupena minimálně o osm metrů za rovinu bočního štítu objektu při jeho jihovýchodním nároží“. Dále odvolací správní úřad v ostatním napadené rozhodnutí potvrdil a odvolání účastníka řízení R.H. zamítl jako opožděné. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že odvolací orgán po přezkoumání věci dospěl k závěru, že odvoláními napadeným rozhodnutím se neumísťuje nepřípustná stavba do silně extrémních podmínek, jak navozují uplatněná odvolání a že zjištěné dílčí nedostatky nejsou takového rázu, aby odůvodňovaly rozhodnutí stavebního úřadu zrušit a věc vrátit k novému projednání. Z tohoto důvodu žalovaný rozhodl, jak ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

K žalobě žalobce bylo toto rozhodnutí zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2010 čj. 11Ca 283/2009-45. Žalovaný poté vydal nové rozhodnutí o odvolání, jímž rozhodnutí stavebního úřadu změnil tentokrát tak, že část popisu stavby v úvodu doplnil textem, který zní „po odstranění stávajících staveb – domu čp. 1886 na pozemku č. parc. 2312, k. ú. Smíchov, zapsanému na LV č. 3424 v katastru nemovitostí, vedeném Katastrálním úřadem pro hl. m. Prahu, katastrální pracoviště Praha, a objektu dílny, který není v katastru nemovitostí evidován, a který se nachází na západní hranici pozemku parc. č. 2312, zapsaném na LV č. 3424 v katastru nemovitostí, vedeném Katastrálním úřadem pro hl. m. Prahu, katastrální pracoviště Praha, ...“ a současně změnil podmínku č. 3 shodným způsobem jako v předchozím rozhodnutí o odvolání.

Podrobněji bude obsah spisového materiálu rekapitulován níže v souvislosti s vypořádáním jednotlivých žalobních námitek.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Žalobce je vlastníkem bytové jednotky v domě čp. 3166 v k. ú. Smíchov a spoluvlastníkem pozemku parc. č. 2311/8 v k. ú. Smíchov, na němž je tento dům umístěn. Pozemek, jehož je žalobce spoluvlastníkem, pak přímo sousedí jednak s pozemkem, na němž bude umístěna nově navrhovaná stavba bytového domu a jednak i s pozemkem, na němž bude umístěna nově vznikající přístupová komunikace k tomuto bytovému domu.

V první žalobní námitce žalobce namítá nerespektování právního názoru soudu vysloveného v předchozím zrušujícím rozsudku ve vztahu k postupu stavebního úřadu při stanovení lhůty pro uplatnění námitek.

Městský soud v Praze v předchozím rozsudku uvedl, že žalobci správně poukázali *na to, že usnesení stavebního ze dne 25.7.2008 o ukončení dokazování a podání závěrečných připomínek má vážnou právní vadu, kdy správní úřad prvního stupně vyzval účastníky řízení a dotčené orgány k doplnění návrhu o stanoviska a zároveň požádal o námítky a připomínky podle ustanovení § 36 odst.1 správního řádu ve stejném termínu, čímž znemožnil účastníkům řízení uplatnit svá práva vyjádřit se k nově dodaným stanoviskům, protože se ve stejné lhůtě*

o nich nemohou ani dozvědět. Tuto vadu žalovaný v odůvodnění odvolacího rozhodnutí nijak nenapravit.

Jde o vadu, kterou žalobce (spolu s dalšími účastníky řízení) namítal již v odvolání. V předchozím rozhodnutí žalovaný uvedl, že vadu nepovažuje za natolik podstatnou, aby byla důvodem pro zrušení prvoinstančního rozhodnutí. Tuto svoji úvahu však odůvodnil nedostatečným způsobem, což vedlo soud ke zrušení tohoto rozhodnutí. V nyní přezkoumávaném rozhodnutí však žalovaný tuto svoji úvahu rozvedl a postupoval tedy v souladu s právním názorem soudu, který žalovanému vytkl, že „tuto vadu v odůvodnění odvolacího rozhodnutí nijak nenapravit“. Žalovaný ve svém novém rozhodnutí poukázal na to, že současně s informací o doplnění návrhu stavební úřad vydal usnesení, v němž uvedl, že v rámci vyrozumění podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu stanovuje podle ust. § 36 odst. 1 správního řádu lhůtu pro uplatnění námitek a připomínek do 11. 8. 2008. V souladu se správním řádem poučil o možnosti podat proti tomuto usnesení odvolání. Podle dokladů založených ve spise se nikdo z účastníků proti tomuto usnesení neodvolal. Možnosti vyjádřit se však využil jednak žalobce a jednak i další účastníci řízení. Pro všechna podání je shodné to, že je v nich odkazováno na již uplatněné námítky a nejedná se tedy o nové skutečnosti, ale o stále se opakující nesouhlasy s navrženou stavbou. Ke zkrácení práv účastníků vyjádřit se k podkladům tak nedošlo a ani dojít nemohlo. Stavební úřad pouze seznámil účastníky řízení s tím, co žadatel ve výkresech a technické zprávě po projednání věci při ústním jednání doplnil, respektive upřesnil. Vyjádření účastníků řízení byla i přes pochybení stavebního úřadu uplatněna ve stanovené lhůtě a v jejich obsahu nebylo nic nad rámec již sdělených výhrad proti předmětné stavbě. Účastníci řízení tedy měli možnost se před vlastním rozhodnutím ve věci seznámit s úplným spisem a nebyli ve svých zákonných právech stavebním úřadem zkráceni.

Soud se s těmito úvahami žalovaného ztotožňuje. Žalobce v žalobě sice poukazuje na to, že jde o práva všech účastníků, „kteří se ani o těchto závažných skutečnostech nemohli dovědět, podat nové návrhy na provedení důkazů apod.“ K tomu je třeba poznamenat, že žalobce může ve správní žalobě namítat toliko porušení svých vlastních práv a nemůže poukazovat na porušení práv jiných účastníků řízení, kteří žalobu nepodali, jinými slovy řečeno žalobce nemůže podat žalobu ve prospěch jiných účastníků řízení. Ve vztahu k žalobci je nutno konstatovat, že svého práva vyjádřit se k doplněnému návrhu využil a popsání procesní vady neměla vliv na jeho procesní práva. Žalobce kromě toho ani neuvádí, jaké konkrétní námítky nemohl uplatnit, jaké další důkazy hodlal navrhnout nebo s jakými podklady pro rozhodnutí se nemohl seznámit. Soud proto souhlasí s podrobně odůvodněným názorem žalovaného, že řízení před stavebním úřadem sice vadou trpělo, avšak že nešlo o vadu takovou, kterou by nebylo možno zhojit. Žalobce ostatně s argumenty žalovaného nově vtělenými do odůvodnění jeho rozhodnutí ani v žalobě nepolemizuje.

V rámci této žalobní námítky žalobce poukazuje na to, že nebylo nijak reagováno na dopis ze dne 3. 2. 2011, který jiný účastník řízení Ing. V.M., CSc., zaslal v této věci stavebnímu úřadu. K tomu soud musí zopakovat to, co již bylo uvedeno výše. Žalobce není oprávněn podat žalobu z důvodu tvrzeného porušení práv jiného účastníka řízení. Žalobce sám po vydání předchozího soudního rozsudku své vyjádření k předmětu řízení nijak nedoplnil, ač mu v tom nepochybně nic nebránilo, nemůže se tedy domáhat zrušení nového rozhodnutí jen proto, že nebylo reagováno na námítky jiného účastníka řízení.

V závěru této námítky žalobce poukazuje na to, že na úřední desce Úřadu městské části Praha 5 nebyl uveřejněn předchozí soudní rozsudek ani nové rozhodnutí o odvolání. K tomu soud podotýká, že nutnost vyvěšení soudního rozsudku na úřední desce stavebního úřadu z žádného právního předpisu nevyplývá. Nemůže se tedy jednat o vadu, pokud se tak nestalo. Ve vztahu k absenci zveřejnění nového rozhodnutí o odvolání na úřední desce

stavebního úřadu soud uvádí, že ani takovou povinnost žádný právní předpis nestanoví. Žalobce poukazuje na to, že nutnost takového postupu vyplývá ze str. 11 žalobou napadeného rozhodnutí. Soud k tomu uvádí, že právní účinky doručení má skutečně toliko vyvěšení rozhodnutí na úřední desce správního orgánu, který rozhodnutí vydal (tj. v daném případě Magistrátu hlavního města Prahy), zveřejňování rozhodnutí na úřední desce jiného orgánu je pouze informativní a nemá žádné právní účinky, stejně tak jako nemá žádné právní účinky ani absence takového vyvěšení. Ačkoli je vyvěšení rozhodnutí o odvolání také na úřední desce prvoinstančního orgánu zavedenou správní praxí, nelze z jejího porušení dovozovat žádné následky. Lze pak znovu zopakovat, že ve vztahu k žalobci tato skutečnost, i kdyby se o vadu skutečně jednalo, neměla žádný dopad do jeho práv, neboť s rozhodnutím se zjevně včas seznámil a napadl je nyní projednávanou správní žalobou.

Ve druhé žalobní námitce žalobce poukazuje na to, že podle předložené dokumentace má mít komunikace vedoucí k nově navrhovanému bytovému domu ve své dolní části šířku 7,37 – 7,54 m. Žalobce však „při laickém měření“ zjistil, že takto navržená komunikace se do prostoru reálně nevejde, neboť prostor mezi stadionem Nikolajka a hranicí pozemku žalobce činí 7,04 - 7,05 m. Žalobce proto žádá, aby soud nařídil žalovanému, popř. stavebnímu úřadu provést protokolární měření šířky prostoru za účasti žalobce.

Obdobně koncipovanou námitku žalobce uplatnil již v předchozí žalobě a soud ji neshledal důvodnou. Je třeba říci, že předložená dokumentace je zpracována autorizovaným projektantem, který mj. ručí za proveditelnost jím zpracovaného návrhu. Odpovídá tedy mj. i za to, že jím vyprojektovaná stavba se do reálného prostoru skutečně vejde. Žalobce přitom zpochybňuje proveditelnost navrhované stavby podle předložené dokumentace jen na základě jím provedeného „laického měření“. Na základě takové námitky ovšem soud žalobě vyhovět nemůže. Důvodem pro zrušení správního rozhodnutí soudem může být toliko prokázaná existující vážná procesní vada a nebo nezákonnost. Žalobce své tvrzení o nerealizovatelnosti stavby ničím nedokládá, sám v podstatě přiznává, že relevantní důkaz o tom, že jím tvrzená vada skutečně existuje, ani neexistuje. Jen na základě takto obecného vágního tvrzení soud žalobě vyhovět nemohl.

Ve třetí žalobní námitce žalobce namítá absenci studie dopravy v pohybu. Ve vztahu k této námitce soud plně odkazuje na vypořádání této námitky v předchozím rozsudku, kde soud uvedl: Žalovaný odvolací správní úřad se s touto námitkou vypořádal podle názoru soudu zcela dostatečně tím, že zcela jednoznačně uvedl, že studie dopravy v pohybu není podle vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl.m.Prahy o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze vyžadována a staveništní doprava je předmětem posuzování až ve fázi stavebního řízení v rámci řešení konkrétních podmínek, za nichž je stavebník oprávněn stavbu realizovat. Posouzení stavební dopravy není podle názoru soudu v rámci řízení o umístění stavby podle ustanovení § 90 stavebního zákona nezbytnou součástí takového řízení a své námitky tak mohou účastníci řízení uplatnit v řízení o povolení stavby.

Ve čtvrté žalobní námitce žalobce dovozuje, že k žádosti nebylo vydáno souhlasné stanovisko odborem dopravy Úřadu městské části Praha 5. Otázkou souhlasného vyjádření příslušného silničního správního úřadu k umístění stavby se žalovaný zabýval poměrně obsáhle na str. 5 až 6 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce v žalobě žádá, aby soud rozhodl o platnosti stanoviska Úřadu městské části Praha 5, odboru dopravy a životního prostředí ze dne 15. 11. 2006. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí zcela jasně uvedl, že toto

stanovisko je platné, neboť nebylo žádným způsobem zrušeno a tento svůj závěr podrobně odůvodňuje. Žalobce vůči těmto úvahám žalovaného v žalobě nic konkrétního nenamítá.

Ve druhé části této námitky pak namítá, že podmínky tohoto stanoviska nebyly splněny. Ani s tímto názorem soud nemůže souhlasit. Na str. 2 uvedeného stanoviska v oddílu „z hlediska opravy“ je vysloven souhlas se záměrem se čtyřmi podmínkami, z nichž pro posouzení věci jsou podstatné podmínky č. 3 a č. 4, které znějí takto:

3. Pro příjezd automobilů k objektu je nutno zřídit SSZ s preferencí vjezdu. Navrhované řešení bude odsouhlaseno příslušným orgánem Policie České republiky, Kongresová 2, Praha 4.

4. Vzhledem ke skutečnosti, že stavba bude mít vliv na bezpečnost silničního provozu v dané lokalitě, požadujeme v rámci územního řízení doložit stanovisko příslušného orgánu Policie České republiky, kterým je Policie České republiky (dopravně inženýrské oddělení), DI - SHMP, Kongresová 2, Praha 4.

Součástí předložené dokumentace je souhlasné vyjádření „Policie ČR, Správy hlavního města Prahy, dopravního inspektorátu“, který pod čj. PSP-22-52/DI-4-2007 vydal k návrhu souhlasné stanovisko bez podmínek.

Podle názoru žalobce toto stanovisko policejního orgánu není naplněním podmínek stanovených ve stanovisku silničního správního úřadu, neboť se vztahuje jen k bodu 4 tohoto stanoviska a domnívá se, že k bodu 3 stanoviska měl vydat vyjádření jiný policejní orgán. Názor žalobce ovšem založené spisové podklady nepodporují. Z textu stanoviska silničního správního úřadu nevyplývá, že by se podle bodu 3 tohoto stanoviska měl vyjadřovat jiný policejní orgán než podle bodu 4 (v obou případech je uveden shodný název i adresa) a z vyjádření dopravního inspektorátu pak také neplyne, že by se jeho souhlas vztahoval jen k jednomu z bodů a nikoli k oběma. Námitka žalobce proto není důvodná.

V páté žalobní námitce žalobce požaduje, aby soud „přezkoumal, zda byla učiněna výjimka pro větší sklon vozovky“. Uvádí, že příslušná ČSN stanoví možný sklon 9 %, naproti tomu v projektu je navrženo 11 %, výjimka může být povolována pouze v odůvodněných případech, což není navržená situace.

I tato námitka je obdobná s námitkou uplatněnou v předchozí žalobě. Žalovaný se s korespondující odvolací námitkou vypořádal v nyní přezkoumávaném rozhodnutí shodně jako v předchozím zrušeném rozhodnutí o odvolání, přičemž v předchozím rozsudku označil soud způsob, jakým se žalovaný s touto námitkou vypořádal, jako dostatečný. Na tomto názoru nemá soud důvod cokoli měnit. Lze k tomu pouze podotknout, že soud se neshoduje s názorem žalobce v tom, že by projednávaná stavba nebyla „odůvodněným případem“ pro připuštění většího sklonu obslužné komunikace, neboť jde o stavu umístěvanou ve stísněných poměrech stávající souvislé zástavby a ve značně členitém terénu.

V šesté žalobní námitce žalobce žádá přezkoumání toho, zda bylo dodrženo ochranné pásmo stadionu Nikolajka, pokud jde o manipulaci se čpavkem a upozorňuje na to, že občané vystupující z postranního vchodu stadionu budou vstupovat přímo do vozovky. K této námitce se pro její obecnost a naprostou nekonkrétnost nelze vyjádřit. V řízení před správním soudem soud přezkoumává žalobou napadené rozhodnutí toliko v mezích uplatněných žalobních bodů a není sám oprávněn vyhledávat možné vady řízení či rozhodnutí. Žalobce tedy musí konkrétně uvést, v čem důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí spátruje a jaké právní předpisy byly porušeny či jaká jeho práva byla zasažena.

Ve vztahu k ochrannému pásmu „kolem budovy, kde se používá čpavek“, žalobce ani netvrdí, že by došlo k nějakému porušení právních předpisů, žádá pouze soud, aby přezkoumal, zda se tak stalo. K takovému postupu soud oprávněn ovšem není, žalobce musí uvést konkrétní skutečnost, kterou považuje za důvod pro zrušení rozhodnutí a ozřejmit svůj náhled, proč by tato skutečnost měla vést soud ke zrušení rozhodnutí. To však žalobce nečiní. Stejně tak je tomu v případě tvrzení o vyústění východu ze stadionu přímo do vozovky.

Ani sedmá žalobní námitka není důvodná. Žalobce zde žádá, aby soud přezkoumal, jak je zajištěno ovládání semaforů soukromým subjektem na veřejné komunikaci. V tomto ohledu soud opakuje ve shodě s rozhodnutím žalovaného a předchozím rozsudkem, že jde o záležitost, která bude případně předmětem stavebního řízení a kterou nepřísluší řešit v řízení územním.

V osmé žalobní námitce žalobce upozorňuje na vadný postup správních orgánů ve spojitosti s tím, že stavební úřad dne 1. 4. 2010 vydal opravné rozhodnutí.

Dne 1. 4. 2010 stavební úřad vydal opravné rozhodnutí čj. OUR Sm.p.2312-17384/10-VeiR/oprav, jímž podle § 70 správního řádu opravil ve výroku svého rozhodnutí ze dne 26. 8. 2008 text v podmínce č. 12b) tak, že byl opraven údaj o profilu prodlužovaného vodovodního řádu z údaje „DN 300“ na údaj „DN 100“. V záhlaví tohoto rozhodnutí je uvedeno, že stavební úřad „*podle ustanovení § 70 správního řádu rozhodl v řízení zahájeném na základě žádosti ze dne 10. 7. 2007, kterou podal (stavebník) o opravě zřejmých nesprávností ve výrokové části rozhodnutí.*“

Proti tomuto rozhodnutí podali účastníci řízení (odlišní od žalobce) odvolání.

Ani tato námitka není důvodná. Podle § 70 správního řádu *opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.*

Stavební úřad může tedy provést opravu rozhodnutí i vlastního podnětu a žádost stavebníka či jiné osoby není podmínkou takového postupu. Z toho je zřejmé, že nemůže být vadou, pokud toto rozhodnutí neobsahuje údaj o tom, na základě čeho bylo opravné rozhodnutí vydáno. Datum 10. 7. 2007 uvedené v záhlaví opravného rozhodnutí je pak skutečně datem podání původní žádosti o územní rozhodnutí, neboť i opravné rozhodnutí je vydáváno v rámci územního řízení zahájeného touto žádostí. Nelze tedy souhlasit s názorem žalobce, že jde o zmatečný údaj.

Poukazuje-li žalobce na to, že toto opravné rozhodnutí není pravomocné, neboť proti němu byla podána odvolání, ani to nemůže být důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Ve správním spise jsou sice založena odvolání podaná proti opravnému rozhodnutí, rozhodnutí o těchto odvoláních však již nikoli, přitom ani stavebník ani žalovaná netvrdí, že by o těchto odvoláních vůbec bylo nějak rozhodováno. Názor žalovaného či stavebníka, že odvolání byla podána osobami, které k tomu nebyly oprávněny, není v tomto ohledu podstatným, neboť v takovém případě měla být odvolání zamítnuta pro nepřipustnost, v každém případě tedy mělo být vydáno rozhodnutí. Ve vztahu k projednávané žalobě však tato vada sama o sobě není podstatná. Žalobce totiž v žalobě nijak nespecifikuje, jaký konkrétní dopad do jeho práv vůbec vydání opravného rozhodnutí mělo. Žalobce nikde v žalobě nezmiňuje, jaký dopad od jeho práv může mít tloušťka vodovodního řádu (jíž se provedená oprava týká) a ani soud takovou souvislost nevidí. Případné vady týkající se

opravy tohoto údaje v prvostupňovém rozhodnutí proto nemohou být důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

V deváté žalobní námitce žalobce upozorňuje na to, že nebyla vyžádána nová stanoviska dotčených orgánů státní správy poté, co byla změněna projektová dokumentace tak, že byl navýšen celkový počet bytů v domě, přičemž konkrétně zmiňuje stanovisko hygienické stanice a stanovisko odboru ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy.

K této námitce lze obecně říci, že ne každá úprava dokumentace znamená nutnost vyžádání nových stanovisek všech dotčených správních orgánů. Takový postup je nutný jediné tehdy, pokud se provedená změna dotýká zájmů chráněných tím kterým dotčeným orgánem. Žalobce v žalobě ovšem neuvádí, proč se domnívá, že zvýšení počtu bytů znamená nutnost nového posouzení stavby hygienickou stanicí a odborem ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy. Způsob formulace žaloby naznačuje, že žalobce požaduje, aby nutnost tohoto postupu posoudil soud. Taková úloha však soudu zásadně nepřísluší, neboť soud je vázán včas uplatněnými žalobními body. Žalobce tedy musí sám uvést, proč se domnívá, že změna počtu bytů znamená nutnost nového posouzení stavby zmíněnými dotčenými orgány a jak se tato změna může projevit v zájmech, které tyto orgány hájí. Soud sám, není oprávněn vyhledávat možné důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí nad rámec toho, co uvedl žalobce sám v žalobě.

Namítá-li žalobce, že mělo být vedeno řízení o změně územního rozhodnutí, nelze s ním souhlasit. Takové řízení se vede tehdy, pokud je zapotřebí některé podmínky pro umístění stavby změnit poté, co je již územní rozhodnutí vydáno a nabylo právní moci. V daném případě však byla dokumentace změněna ještě ve fázi prvoinstančního řízení. Došlo tak k úpravě návrhu, o němž se řízení vedlo, a předmětem rozhodnutí stavebního úřadu a žalovaného byla již výsledná podoba dokumentace po provedené změně.

V desáté žalobní námitce žalobce žádá soud „o provedení přezkoumání výšky umístěvané stavby“ a vyjadřuje názor, že stavba je v rozporu se stanoviskem Národního památkového ústavu v Praze ze dne 21. 12. 2006 čj. 13920/2006/a/M, podle něhož nemá výška přesáhnout 13,17 m.

Ze správního spisu k tomu vyplývá, že podle stanoviska Národního památkového ústavu ze dne 21. 12. 2006 čj. 13920/2006/a/M tato organizace vyjádřila souhlas se stavbou za podmínky, že „celková výška budovy nepřesáhne uvedenou výšku 13,170 od +/- 0 na výšce 232,00 Bpv.“ Postavení dotčeného správního orgánu ve stavebním řízení má nicméně Magistrát hlavního města Prahy, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu jako příslušný orgán státní památkové péče. Podle stanoviska tohoto orgánu ze dne 24. 1. 2007 čj. MHMP 371234/2006/Půl má stavba mít „horní hranu atiky na kótě cca 245,170 m“. Tuto podmínku má umístěvaná stavba splňovat i podle předložené dokumentace. Údaj zmiňovaný žalobcem v žalobě 15,27 m se totiž nevztahuje k atice střechy a není tedy v rozporu se stanoviskem příslušného dotčeného orgánu. Žalobou napadené rozhodnutí tedy není v rozporu se zákonem a námitka není důvodná.

Jedenáctá žalobní námitka se týká hluku vznikajícího při provádění stavby. Ve vztahu k této námitce soud uvádí to, co již uvedl k sedmé žalobní námitce, tj. že jde o záležitost, která bude řešena ve stavebním řízení.

Dvanáctý bod žaloby již v podstatě žádnou žalobní námitkou není. Žalobce tu totiž jen obecně vyjadřuje nesouhlas s odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí a označuje je za nepřezkoumatelné. Pro nekonkrétnost této části žaloby se k těmto tvrzením v podstatě nelze vyjádřit. Soud tuto část žaloby vnímá jako závěrečné shrnutí ostatních žalobních bodů. Ke konkrétním tvrzením žalobce se již soud vyjádřil shora a uvedl, proč nepovažuje jednotlivé žalobní námitky za důvodné.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. ledna 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu